

Església de Tarragona

Núm. 282 Setembre - Octubre 2014 - Quinta època

Jaume Pujol Balcells

10 anys com a Arquebisbe de Tarragona

Convidar santa Teresa a les nostres vides

V Centenari del naixement de santa Teresa de Jesús

Celebrar l'aniversari d'una persona que ens és propera ens introdueix en una dinàmica de festa, d'agraïment, de reconeixement del que l'altre ens aporta i ens ajuda a ser en la vida. I ens permet cobrar consciència que les persones deixem empremta en els altres a través de les nostres relacions, de la història que construïm, de l'amor que expressem...

Celebrar el V Centenari del naixement de santa Teresa de Jesús és una oportunitat per a tota l'Església, perquè reconeixem el regal que ha significat per al món durant aquests cinc segles i perquè ens convida a viure com ella, profundament centrada i configurada per l'amistat amb Déu, en les situacions i contextos del nostre món d'avui. I tant és així que s'ha proclamat un Any Jubilar per a tota l'Església espanyola.

Teresa de Jesús ens arriba des de moltes facetes, cosa que la fa connectar amb persones de tot tipus i condició, i transcendir temps i fronteres. Com a dona en temps de Reforma, com a escriptora clàssica, com a mística i mestra de pregària, com a fundadora... Pel seu magisteri de l'experiència mereix el títol de Doctora de l'Església.

Tornar a rellegir els nostres mestres carismàtics ens fa trobar-nos amb el que és radical, amb les nostres arrels més profundes. «Poned los ojos en el centro», en Jesús (2 *Moradas* 2,8). Teresa és la dona que

descobreix la bellesa, la dignitat i la capacitat que hi ha en nosaltres mateixos. I ens convida a donar-li valor i a posar-la en les obres. És referència inspiradora per a l'impuls evangelitzador. Ens fa recuperar la passió per Jesús i el seu Regne, conscient que «no es tiempo de tratar con Dios negocios de poca importancia» (*Camino* 1,5)

Tenim el repte de disposar-nos a celebrar amb profunditat el seu llegat, d'aprofundir en la seva llum, de recrear en els nostres escenaris concrets, amb aquesta forma d'estar en la vida quotidiana que té a veure amb la determinació, amb el caminar en la veritat, amb l'obertura cap a l'altre, amb la facilitació de les condicions per a la trobada autèntica amb Déu i per al servei als germans, amb l'amplitud de mires.

La Teresa del segle XVI també té quelcom a dir-nos avui. Ens interpel·la sobre quina experiència

de Déu estem vivint i transmetent. Com ella, ens trobem en «tiempos recios» i en moments de reforma social i eclesial. Es feria en veure com vivien els cristians el testimoniatge de Jesús, «no sé de

qué nos espantamos, pues los que tienen que ser los dechados tienen tan borrada la labor...» (*Vida* 7,5), que veient-se tan limitada per les estructures de la seva època i lligada pel fet de ser dona es determina a «hacer lo poquito que es en mi» y a «procurar que estas poquitas que están aquí hiciesen lo mismo» (*Camino* 1,2). Sap per experiència que «una que comienza despierta a las demás» (6 *Moradas*, 6, 12).

L'experiència de Déu la compromet i la mobilitza fins al punt que li és força transformant. El «¡Oh, quién diese voces por Él para decir cuán fiel sois a vuestros amigos!» (*Vida* 25, 17) es converteix en necessitat de ser veu dels qui no tenen veu, anunci i denúncia. Veu de dona que ens apropa una especial sensibilitat per donar la paraula a aquells a qui no estem escoltant... En definitiva, la veu de Jesús i de la humanitat de Jesús. I a aquesta escolta ens convida a tots.

La família carmelitana

La llavor teresiana a la nostra arxidiòcesi té arrels profundes. La presència de l'Orde del Carmel compta amb un recorregut de quatre-cents anys. I la família carmelitana

s'ha desplegat a través de diferents congregacions religioses: les Carmelites Descalces, les Carmelites Missioneres, les Carmelites Missioneres Teresianes, les Carmelites Tereses de Sant Josep, les Carmelites de la Caritat-Vedruna, que són presència apostòlica a Tarragona, Santa Coloma de Queralt, les Borges del Camp, el Vendrell, Coma-ruga, Valls, Reus, Constantí, l'Espluga de Francolí i Falset.

La Companyia de Santa Teresa de Jesús, més coneguda com «les Teresianes» exemplifica una forma de pertinença carismàtica, espiritual, però no institucional ni jurídica, a la gran família teresiana eclesial. Sant Enric d'Ossó, el seu fundador, comprèn Teresa per damunt de les barreres d'espai i temps i fa d'ella, i de la seva proposta evangelitzadora, una lectura específica. Accentua la dimensió apostòlica, activa i femenina, que té com a font l'experiència espiritual. És la gran negociadora dels interessos de Jesús. La treu del claustre i desenvolupa i explicita la missió apostòlica activa i l'espiritualitat apostòlica.

Enric d'Ossó va ser l'apòstol teresià del segle XIX. Incultura en el seu segle i en la seva realitat catalana l'espiritualitat teresiana. Popularitza els seus escrits, la fa accessible a la gent, especialment a la dona, i sap

traduir al llenguatge corrent i a la vida senzilla de cada dia l'experiència i la doctrina teresiana. Rellegeix i adapta la pedagogia teresiana de l'oració, aposta per la força del laïcat, germen transformador de la societat, a l'estil de Teresa de Jesús, i desplega la dimensió educativa del teresià amb la fundació de la Companyia de Santa Teresa, que neix aquí mateix, a Tarragona, l'any 1876.

El somni de Teresa i el somni d'Enric continuen vius.

Ens passen el relleu. Per això ens diu santa Teresa que «somos cimient de los que están por venir» ja que «está claro que los que vienen no se acuerdan tanto de los que ha muchos años que pasaron, como de los que ven presentes» (*Fundaciones* 4,6).

No es tracta de rescatar suggeriments ni exigències del passat. És, amb paraules del P. Tomás Álvarez, ocd, «l'hora pastoral del nou Centenari», que necessita persones que afrontin l'empresa pastoral teresiana no com una tasca més de l'agenda pròpia, sinó com una oportunitat carismàtica explosiva, convençuts que la persona de la Santa és, més que un punt de referència, un focus de foc dins la gran llar de l'Església.

Que continuï sent far a la nostra terra i a la nostra Església. **Convidem Teresa a les nostres vides.** §

Teresa és la dona que descobreix la bellesa, la dignitat i la capacitat que hi ha en nosaltres mateixos
